

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

III. Synodus, Quae Secunda Alexandrina, Sub Cyrillo Episcopo, Theodosio XIII. & Valentiniano III. AA. CC. anno CCCCXXX. ante quadragesimam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

III. SYNODUS,

QUE SECUNDA ALEXANDRINA,
SUB CYRILLO EPISCOPO,

Theodosio XIII. & Valentiniano III. AA. CC. anno CCCCXXX,
ante quadragesimam.

Hujus synodi
meminit con-
cilium Cal-
chedonense.

AA. c. in de-
fin. hdei.

Meminit &
Cyrillus.

Epist. ad Ne-
storianum.

Meminit quo-
que Nicepho-
rus Callistus.

Lih. 14. cap. 33.

Observatio ad
verba Nice-
phori.

Hujus synodi meminit Calche-
donense concilium, cum secun-
dam Cyrilli ad Nestorium episto-
lam expressis verbis synodicam
nominat. Nominat vero in defi-
nitione fidei: *Propter illas autem
qui dispensationis mysterium corrumpere canantur,
& puram hominem esse genitum ex sancta Virgine
Maria, impudenter delirant. EPISTOLAS SY-
NODICAS beatissimi Cyrilli Alexandrinate Ec-
clesie presulis, ad Nestorium, & ad Orientales. &c.
De iis namque epistolis sermo est, quæ in actione
secunda lectæ fuerant, ut cuilibet intuenti perspi-
cuum est. Lectæ vero fuerant duæ tantum, secunda
nempe ad Nestorium, cujus initium: *Obloquun-
tur quidam, &c. & celeberrima illa pacificatoria: La-
tentur calti, & exaltet terra, &c.**

Et vero Cyrillus ipse literas priores duas ad Ne-
storium, non tam suas, quam Alexandrina Ecclesie
nominat. *Epistolæ autem ab Alexandrina tua reli-
gioni directæ Ecclesie, consensum præbuit tam ea
quæ apud urbem Rotham convenit sancta synodus,
quam etiam nos omnes, velut recte irreprensibili-
terque conscripsi.*

Sed de secunda synodo Alexandrina, ex qua
datæ sunt secunda a Cyrillo ad Nestorium literæ,
manifestum videri potest Nicephori testimonium.
*Sed enim divinus quoque Cyrillus, ubi Nestorii
blasphemias audivit, unam ad eum dedit episto-
lam, & alteram: in quibus asseruit verbis eos,
qui non aperte Christum Deum profiterentur, sed
blasphemis verbis hominem &c. &c., atque organum
seu instrumentum divinitatis esse dicerent, ana-
thema esse proclamavit. Cui Nestorius, literis ob-
viavit, conviciis simul & blasphemis rem agens.
Eis vero Nestorii literis, ingentes heresis fluctus
eructantibus, acceptis, cum quatuor quibusdam aliis,
provincialem Alexandria synodum congregavit,
atque ei viriisque utroque datat epistolam
exhibuit, quarum exempla, & synodi ipsius de-
creta, ad veteris Romæ Episcopi pium Celestinum
misi. Ad Nestorium insuper tertiam dedit episto-
lam, cui multum celebrata illa duodecim capitula,
una cum anathematizatione adjunxit.*

Verum ad hæc Nicephori verba observare ju-
vat. Primo, literas duas a Cyrillo scriptas esse ad
Nestorium, antesy nodum universalem Alexandria
coactam. Deinde, synodum hanc fuisse habitam,
priusquam ad summum Pontificem mitterentur
mutuæ Cyrilli Nestorisque epistolæ. Tertio, missa
quoque Romam cum literis decreta synodi, utri-
que per Possidonium Ecclesie Alexandriae dia-
conum, ut aliunde constat. Cum ergo epistolæ,
quas Romam missas Nicephorus tradidit, longe di-
versæ sint a tertiâ, quæ sub junctos habet anathe-
matismos: hæc enim scripta est in synodo univer-

sali, postreditum Possidonii collecta; necesse est
synodum, cujus meminit Nicephorus, cuiusque
decreta per Possidonium ad sedem apostolicam
delata sunt, differre ab Ægyptia, seu universali,
ex qua missa est, cum literis pontificiis, & anathe-
matismis Cyrilli, ad Nestorium legato quatuor
Episcoporum. Atque hæc causa est, cur eam ipsam
synodum Nicephorus provincialem vocet, ut ab
Ægyptia, quæ universalis, distinguat.

Observare iterum oportet, ex Nicephori testi-
monio duas oriri questiones admodum obscuras,
& propter quas crediderit forte aliquis, narrationi
toti derogandam esse fidem. *Quæritur enim, quæ
sit una illa & altera epistola, in quibus asseruit
verbis eos, qui non aperte Christum Deum profiteren-
tur, sed blasphemis verbis hominem &c. &c., atque
organum, seu instrumentum divinitatis esse dicerent,
anathema esse proclamavit. Quæritur item, quæ
quatuor illæ epistolæ cum Nestorii literis acceptæ.*

Obscuras dixi questiones: nam epistola, in
qua dicitur, apertis verbis contineri anathema in
eum, qui Christum profiteretur esse hominem
&c. &c., & divinitatis instrumentum, neque
prima est, neque secunda Cyrilli ad Nestorium, in
neutra enim tale quiddam legitur.

Deinde, cum in prima Nestorii epistola ad Cyril-
lum, nulla pars dogmatis, ne verbo quidem, attingatur,
cum que secunda, quæ nunc habetur, plena sit
quidem blasphemis, sed scripta sit quoque post syno-
dum Alexandrinam, quam Nicephorus memorat:
quæ tandem sunt Nestorii literæ eructantes heresi-
m, necnon exhibitæ synodo, ex qua scripta est
secunda Cyrilli ad Nestorium monitoria, cum ad
secundam istam Cyrilli respondisse Nestorius liti-
ris heresim eructantibus videatur? Ut hæc lucem
accipiant, paraphrasi quadam exponendum vide-
tur totum Nicephori testimonium.

Cyrillus ubi Nestorii blasphemias audivit, refe-
rentibus viris fide dignis Constantinopoli Alexan-
driam appulsi, & apocryphis monumentis: unam
ad eum dedit epistolam, & alteram, in speciem
quidem, ad monachos Ægyptii, reipsa vero ad Con-
stantinopolitanos, ipsamque adeo sub aliena per-
sona Nestorianam, in quibus asseruit verbis eos, qui
non aperte Christum Deum profiterentur, sed
blasphemis verbis hominem &c. &c., atque orga-
num seu instrumentum divinitatis esse dicerent,
anathema esse proclamavit. Cui Nestorius, cum
breviter per Lamponem primum respondisset, hęc
ris, quæ continebant capitula blasphemiarum, quibus
postmodum Cyrillus secundis literis contradixit,
tursus obiit & conviciis & blasphemis rem
agens. Eis vero Nestorii literis, ingentes heresis
fluctus eructantibus, acceptis, cum quatuor qui-
busdam aliis, cleri Constantinopolitanæ, monacho-
rum urbis agentium in rebus Alexandrina Ecclē-

Ex quibus
duæ questio-
nes oriuntur.

Questionum
obscuritas.

Paraphrasi
historica ve-
borum Nice-
phori.

Epist. ad me-
nach.

sta, & Buphe diaconi sui, provincialem, non universalem totius Aegypti, Alexandriae synodum congregavit, atque ei virtusque vitro citroque datas epistolas exhibuit. Primam suam & duas Nestorii, quarum exempla & synodi ipsius decreta, ad veteris Romae episcopum Celestinum misit, per Possidonium Alexandrinae Ecclesiae diaconum. Decretorum nomine intellige epistolam, quam secundam ex synodo Cyrillus Nestorio dedit, destinavitque Constantinopolim, cum responsis ad aliam aliorum literas. Ad Nestorium insuper, post reditum Possidonii ex urbe Roma, ex universali totius Aegypti concilio. Tertiam misit epistolam, cum literis Celestini summi Pontificis, per quatuor Episcopos legatos, cui multum celebrata illa duodecim capitula, vna cum anathematismis adiunxit.

Meminit hujus etiam synodi Vigilium. Mentio quoque istius synodi est apud Vigilium libro v. contra Eutychem: cum enim afferret Cy-

tilli locum, qui in secunda ad Nestorium epistola num. 8. & seqq. continetur, scribit in haec verba, quibus nihil apertius dici potuit ad rem nostram, hoc & beatus Cyrillus in epistola totius synodi ad Nestorium: neque enim audiendos putavit viros alioqui doctissimos, qui synodum istam, de qua loquitur Vigilus, Ephesinam interpretantur, propterea quod ipsius actis isthaec epistola inserta est. Quis enim ex eo concludere merito queat, ipsam esse synodi totius ad Nestorium? alioquin & epistola Celestini ad Nestorium, pariter actis Ephesinis inserta, dicitur totius synodi ad Nestorium.

Ad summam, habita est ista synodus Alexandriae ann. 430. ante quadragesimam, mense Mechir: fuit provincialis: praesuit Cyrillus: & inde literae ad Nestorium datae, quae ab agentibus in rebus Ecclesiae Alexandriae reddita Nestorio videntur.

Tom. 4. Biblioth. PP.

IV. SYNODUS,
 QUAE SECUNDA ROMANA,
 SUB CELESTINO SUMMO PONTIFICE,
 iisdem consulibus, eodemque anno, ac praecedens, mense Augusto.

Occasio synodi.

CELESTINUS Pontifex, post acceptas a Cyrillo literas de rebus Nestorii, quas Possidonius diaconus, vna cum exemplis mutuarum Cyrilli & Nestorii epistolarum, decretisque synodi, atque etiam excerptis sententiarum ex Nestorii operibus, detulit, synodum Romae coegit plurimorum Episcoporum, ex qua ad Nestorium misit denuntiatorias damnationis literas, quarum initium est: Aliquantis diebus vite nostrae, &c.

art. conc. Eph. cap. 18. Cujus meminit Cyrillus. Ibid. cap. 21.

Hujus synodi mentionem fecit Cyrillus, cum scriberet Joanni Antiocheno: Porro autem lectis in concilio expositionibus illius, epistolisque, & iis praecipue, in quibus quod apertam ipsius subscriptionem pra se ferrent, nullus tergiversandi loco reliquus erat, sancta Romana synodus disertam statim in illum sententiam tulit: qua de re & ad tuam quoque pietatem perscripsit. Horum proinde decreto modis omnibus parandum est illis, qui a totius Occidentis communione excidere noluerint: scripserunt namque exposta sententia exempla, cum ad Rufinum piissimum Thessalonicae Episcopum, tum ad alios quoque nomillos religiosissimos Macedoniae Episcopos, qui ab illius sententia nunquam decedere solum. Scripserunt nihil scivisse & ad Juvenalem quoque piissimum Hierosolymorum episcopum: Jam tua pietatis fuerit, quid in rem futurum sit, diligenter expendere: nos enim sequemur, quae illi indicaverunt.

Ibid. cap. 26.

Facit item mentionem tertius in literis ad Nestorium: Ecce itaque te simul, cum sancta synodo, qua apud amplam urbem Romam congregata est, praesidente sanctissimo & venerandissimo fratre, & confacerdote nostro, Celestino episcopo, his scriptis jam tertio convenimus, consilium dantes, ut a pravitate abstinere distorquas dogmatibus, qua & sentire cognoveris & docere: recipias vero fidem

veritatem, Ecclesiae per beatissimos Apostolos & Evangelistas ab initio traditam, qui & oculis inspexerunt, & ministro Verbi fuisse monstrantur. Quod si hoc religio tua facere distulerit, iuxta dilationem literis praesentiam sanctissimi & venerandissimi confacerdotis nostri Romanae praesulis Ecclesiae Celestini, scias te nullam sortem habere nobiscum, nec locum aut colloquium cum Dei sacerdotibus & Episcopis obtinere.

Quin & ipse Nestorius Celestino scribens, meminit hujusce concilii, quod Episcoporum Occidentis vocat. Noli igitur, inquit, a veritate deficiens eam proderere, siquidem epistola misse Episcopis a concilio Occidentis, & ab Alexandrino, multis rescriptis manifestam nobis nostram fecere sententiam; prudentibus scilicet ejusdem orthodoxae professionis, &c.

Atque ipse Nestorius.

Arnobius junior, in conspectu cum Serapione, non tantum meminit; sed refert etiam partem orationis a Celestino praesidente habitae. Sic enim scribit: Arnobius dixit: Apostolica recordationis vir sanctus Cyrillus Ecclesiae Alexandriae episcopus, cum cognovisset Nestorianum dogma contrarium fidei pallulare, scripsit per totam Aegyptum, & ad sanctum Celestinum apostolica recordationis antistitem misit, dicens, ad laudem suam pertinere, si ab eo, qui pontificatus arcem tenebat, fuisset aliquid emendatum. Sanctus Celestinus ita respondit: ejus exitum, ut in Nestorium damnationis distulisset sententiam; laudem vero Cyrilli & in conspectu Dei, & omnium proluxisset, afferens sensum ejus praeclearorum nostrae provinciae episcopatum praedicatione roborari, & Damasi, Ambrosii, Hilarii hunc fuisse sensum evidenter exposuit. At enim in ipso concilio: Recordor beatae memoriae Ambrosium in die natalis Domini nostri JESU CHRISTI omnem fecisse populatum vna voce Deo canere: Veni, redemptor gentium, ostende partum Virginis,

Et Arnobius junior. Tom. 11. Biblioth. Patrum.

Pars orationis habitae in concilio a Celestino praeside.